

(המשך עמוד 17)

הלחץ החברתי בבית הספר לקחת סמים ולקיים יחסים מלאים. היא העדיפה להיות בבית. לא עוד אלא שטלילה, כמוני, מעדיפה לקבוע לעצמה את שעות עבודתה, ולא לתת למיסגרת חיצונית להכתיב לה.

במשך השנתיים הראשונות לשהותנו בארץ צותהברית למדה טלילה בבית, בהתכתבות, מ' תוך אותם השקולים, לפי החלטתה של גילי, שבה תמכתי. השופט אישר מימאז זה, על-סמך עדותה של גילי עצמה.

● **ללא, אל תדאגי. אני שולטת במצב. תוך מיספר חודשים אני חרשבת שטלילה תחזור אלי. בעיקבותיה גם משה.**

מה היסוד לתיקוה רק פסיכונה. כל העובדות העידו שלא לי ולא לטלילה היה שום עניין כחידוש מגע עם גילי. גילי מעולם לא תפסה שזכותנו היא לבחור לחיות בלעדיו, שאיננו חלק מנכסיהם לנייד שלה.

● **בהתחלה היא עוד חשבה שהיא רק רוצה להתגרש. אחר כך מצאה את הניירות של הכת, תפסה מה קורה וניסתה להוציא את טלי ממשם.**

● **הקבוצה הזאת, הכת, מנעה ממנה במשך חצי שנה כל אפשרות ליצור אינשהו קשר עם משה וגילי. כשהיא נוגשת לשם עוד פעם או פעמיים, הם קראו למיטרה וסילקו אותה.**

● **כל הכססים היו בשליטתנו. היא לא יכלה לשכור עורכרדין נורמליים, אז היא לקחה עורכרדין ממשלתיים, בכסף תית בירושים.**

אם לכת' הדימונית יש מדיניות כל-כך יערי לא ואפקטיבית, כמה בדיוק מתגלה השירוף?

● **טלילה מעולם לא שנאה אותי בצורה כזאת, ומעולם לא התנהגה אלי ללא כל שאלה.**

טלילה רבה עם אמה ככל יום במשך שנים לפני המשבר, וגילי צרחה תמיד בויסטריה שט' לילה איננה אוהבת אותה, ואינה מגלה שום רס פקט...

● **השינאה של משה היא אותה שינאה שהיתה לו כלפי סוגיה (אמו), כלפי ישראל, כלפי הצבא, וכך הלאה. היא רק עוברת מאובייקט לאובייקט.**

המשבר ביני לבין אמי נבע, כאמור, מגילי, ושינאתה ההיסטרית לסוגיה.

מעולם התגנתי, ועודני מתנגד, לכל גיוסחובה, וכל שיעבוד של הפרט לרשימת המ' דינה. מה לכך ול-שינאה?

לא שנאתי את גילי אפילו כשהתעקשתי להיפרד ממנה. קיוויתי באורח נואש שתתחיל בחיים עצמאיים, ושאוילי הצורך לעמוד על רגליה מול העולם ישנה אותה ויאלץ אותה לגלות את הפוטנציאל היצירתי שבה. אילו גילי היתה מסכימה לפרידה ומתחילה חיים עצמאיים, היתה קורעת את הכלה-מבור של ניצול פסיכור לוגי, שבו מצצה אותי. אין לי ספק שהקשר בינינו היה מתחרש, ואולי גם אהבתנו.

כל זמן שגילי היתה ערפר פסיכולוגי וכספי, הקשר היה בלתי-אפשרי.

הניתוק נתן לה הזדמנות לחיים עצמאיים. אר' לו היתה עומרת במיכון הזה, אהבתי אליה היתה מחוירה אותי אליה, אם היא היתה או בוחרת בכך.

● **זוהי כת אלימה ומסוכנת, המא' מינה שהגיע זמנו של הרוע לשלוט בעולם.**

אין כת. היא הרצאות פומביות של ר'ר צ'פלוני, ויצא ספר. זה הכל.

תורת צ'פלוני הפוכה. הרוע שלט בעולם מאז ומתמיד, ועכשיו הגיע הזמן לשינוי המיסטר הקוסמי, ולחזרה של הכוחות היצירתיים המקוריים לכסה-שילטון.

● **יש להם מינהגים ופולחנים מיס' טיים סרדיים. הם עושים סוג מסויים של מדיטציה על אנשים שאינם מוצאים חן בעיניהם.**

הסודות האלה כל-כך גדולים, כנראה, שמער' לם לא שמעתי עליהם קודם לכן. מניין קיבל ג'ף סטרונג את המידע הסודי, בהתחשב בעובדה ש' עולם לא השתתף אף בהרצאה אחת?

● **המיס' נדיר בכתב ידה של טלי' לה... (וביוב).**

● **בניירי אחר של הכת.**

תבעה אותם לדון, הם מייד תבעו אותה בחזרה. למחרת מכות הרצח, קארל וילימס הופיע בבית-הדין למישפתה לתת לגילי סיוע מוראלי, וישב איתה במשך שמונה שעות. הוא נראה בריא וחוק, ללא כל סימן לאיזה שהו וילימס, ש' הד'ר צ'פלוני נפצע במיפגשו עם וילימס, ש' היה בהקשר מישפטי.

גילי באה בערך 200 פעמים לבית, בכל שעות היום והלילה, וחייו הפכו לסייח"

● **מלכתחילה טענתי שהם מטור' פים. לכן הם ניסו בכל דרך שהיא לר' שות אותי מטורפת, ובכך להסב את תשומת-הלב מהם. אני חיבת להודות שזה עובד גם משום שהם דוקטורים, מוסיעים בחליפות ונראים מוכבדים...**

שני שופטים קבעו שגאולה מופרעת תהלי- כיהחשיבה שלה, ורו'ח של עוברת סוציאלי, שאהדה את גילי, אישר הרבה אספקטים של הד'ר אגנונה.

ההפרעה הנפשית של גילי היתה ממוקד המר' כזי של גישואינו במשך 17 שנה, מאז ששלחתי אותה לפסיכולוגית ברטה, בקליניקה הממשל- תית בירושים.

אם לכת' הדימונית יש מדיניות כל-כך יערי לא ואפקטיבית, כמה בדיוק מתגלה השירוף?

● **טלילה מעולם לא שנאה אותי בצורה כזאת, ומעולם לא התנהגה אלי ללא כל שאלה.**

טלילה רבה עם אמה ככל יום במשך שנים לפני המשבר, וגילי צרחה תמיד בויסטריה שט' לילה איננה אוהבת אותה, ואינה מגלה שום רס פקט...

● **השינאה של משה היא אותה שינאה שהיתה לו כלפי סוגיה (אמו), כלפי ישראל, כלפי הצבא, וכך הלאה. היא רק עוברת מאובייקט לאובייקט.**

המשבר ביני לבין אמי נבע, כאמור, מגילי, ושינאתה ההיסטרית לסוגיה.

מעולם התגנתי, ועודני מתנגד, לכל גיוסחובה, וכל שיעבוד של הפרט לרשימת המ' דינה. מה לכך ול-שינאה?

לא שנאתי את גילי אפילו כשהתעקשתי להיפרד ממנה. קיוויתי באורח נואש שתתחיל בחיים עצמאיים, ושאוילי הצורך לעמוד על רגליה מול העולם ישנה אותה ויאלץ אותה לגלות את הפוטנציאל היצירתי שבה. אילו גילי היתה מסכימה לפרידה ומתחילה חיים עצמאיים, היתה קורעת את הכלה-מבור של ניצול פסיכור לוגי, שבו מצצה אותי. אין לי ספק שהקשר בינינו היה מתחרש, ואולי גם אהבתנו.

כל זמן שגילי היתה ערפר פסיכולוגי וכספי, הקשר היה בלתי-אפשרי.

הניתוק נתן לה הזדמנות לחיים עצמאיים. אר' לו היתה עומרת במיכון הזה, אהבתי אליה היתה מחוירה אותי אליה, אם היא היתה או בוחרת בכך.

● **זוהי כת אלימה ומסוכנת, המא' מינה שהגיע זמנו של הרוע לשלוט בעולם.**

אין כת. היא הרצאות פומביות של ר'ר צ'פלוני, ויצא ספר. זה הכל.

תורת צ'פלוני הפוכה. הרוע שלט בעולם מאז ומתמיד, ועכשיו הגיע הזמן לשינוי המיסטר הקוסמי, ולחזרה של הכוחות היצירתיים המקוריים לכסה-שילטון.

● **יש להם מינהגים ופולחנים מיס' טיים סרדיים. הם עושים סוג מסויים של מדיטציה על אנשים שאינם מוצאים חן בעיניהם.**

הסודות האלה כל-כך גדולים, כנראה, שמער' לם לא שמעתי עליהם קודם לכן. מניין קיבל ג'ף סטרונג את המידע הסודי, בהתחשב בעובדה ש' עולם לא השתתף אף בהרצאה אחת?

● **המיס' נדיר בכתב ידה של טלי' לה... (וביוב).**

● **בניירי אחר של הכת.**

שביתת-המישפט רק יוציא את טלי ממשם, ואם לא רוצים שהיא תהיה אצ' לה, שיעבירו אותה אפילו למוסד. אז הם אמרו לטלי: את רואה, אמך רוצה שתלכי למוסד. גאולה כתבה שהעדים שלה שיקרו אחד-אחד. השופט קבע שטלי תישאר בדי משה, ואין לגאולה הזכות לראות אותה, אם טלי לא רוצה בכך או ליצור איתה קשר, או אפילו לטלפן."

גילי ביקשה שטלי תוצא מהבית ששינוי נר הלנו, אני וטלי, ותועבר למוסד ממשלתי, כדי לעבור "שטיפת-מוח" מרעיונות הכת, על-ידי רר פא.

השופט עצמו דחה את הבקשה כבלתי-יחוקית וררקונית כאחד.

טלילה לא נזקקה לפרשנות הכת כדי להבין את הרישעות הנתעבת בבקשה. היא קראה את מיסמכי בית-המישפט שגילי היציגה, ושאותם נתת לה לקרוא.

אכן, עדיה של גילי היו שקרנים, ועורך-הדין שלי הוכיח זאת בחקירה נגדית שבה העידה המר' כזית שלה, קריסטלה, הודתה לפני השופט שערך תה היתה שקר, ורק העובדה שבהא כתיירת מאר צות-הברית כדי להעיד לטובת גילי (על חשבון משלם-המיסים האוסטרלי) הצילה אותה מבית- הסוהר על שבועת-שקר.

קביעת השופט היתה פשוטה: שהחלטת על הקשר בין גילי לטלי היא בידו טלי. מה נורא בכך? האם לטלי אין זכויות של חרות-האם איננה אדם?

● **באחת הפעמים באה, מצאה שהם לבד. כדי שלא יזעיקו את ראש הכת או המיטרה, חיבלה בטלפון. אחר-כך ישבה, והם דיברו איתה כאילו כלום לא קרה ביניהם. אז אמר משה: תראי מה עשית לטלפון. אה, זה כלום, אמרה, תיקנה את המכשיר וטלי הזמיר נה מייד את ראש הכת ואת המיטשר רה."**

גילי פרצה דרך החלון, חיבלה בטלפון שאותו תיקנתי, ולמרות כל בקשותי המנומסות שתעזוב, טירבה לחלוטין. טלי רצה לשכנים והועיקה את המיטשרה, אחרי שגילי טירבה בכל תוקף לזון.

● **אינני רוצה שתנשרר לסוגיה איבה. היא גידלה בן קצת מוסרע, והיא איננה מסוגלת לראות שמשזה איננו בסדר איתנו.**

אם אני כל-כך מופרע, למה גילי רצתה לחזור אלי בכל מאמציה?

אני רציתי בדבר אחד ויחיד — שלושה רציתי שתחיה את חיי. רציתי שטלילה תחבר באורח אוטונומי, והתחייבתי לככר את בחירתה ולהגן עליה — תהיה בחירתה אשר תהיה. תמיד לחמתי למען זכות הפרט לחרות.

מה כל-כך מופרע כזה לא אני נגדתי מהבית על-ידי שני שוטרים, אחרי ניסיון לחנוק את טלי- לה בחדרה-הכניסה, תוך צירוחות-אימים שהעירו את כל הסביבה. לא אני באתי לבית גילי באחת בלתי את הילדה.

● **המוטו שלה... היה במוזן קשה, והיו רגעים די מכאיבים אבל זה משהו שהיינו צריכים לומר לבם. והלקח הוא שהאהבה היא הפיתרון לכל. יש לאהוב תמיד לא רק את מה שנעים, אלא גם את**

מה ששונא ומגעיל, ואז הוא הופך משר חורר ללבן. זה לפחות הניסיון שלי. בלי זה אני בטוחה שלא הייתי שומרת על שפיות רעתי."

גילי תמיד ריברה על אהבה, והיתה תמיד מלאת שינאה.

פעמיים באמריקה לקחה סכין כדי לרצוח שר תפים עיסקיים שלה, שחשבה שירמו אותה.

היא צרחה על טלי בלי סוף, בגלל אייהסדרים הקלים ביותר. היא השפילה אותי בלי סוף. היא גירשה את סוגיה מביתנו באוסטרליה, ב-1980. היא ניסתה לדרוס את לידה של הגב' צ'פלוני. היא ניסתה להשתמש בוודו כדי להמית את סוגיה מרחוק, כדי שניגש את כספה. והיא דיברה בלי סוף על אהבה... אין גבול לצביעות האנושיות.

אין ספק שגילי לא היתה צריכה לשמור על שפיות-ידעתה — זהו נכס שמעולם לא היה לה.

מה ששונא ומגעיל, ואז הוא הופך משר חורר ללבן. זה לפחות הניסיון שלי. בלי זה אני בטוחה שלא הייתי שומרת על שפיות רעתי."

גילי תמיד ריברה על אהבה, והיתה תמיד מלאת שינאה.

פעמיים באמריקה לקחה סכין כדי לרצוח שר תפים עיסקיים שלה, שחשבה שירמו אותה.

היא צרחה על טלי בלי סוף, בגלל אייהסדרים הקלים ביותר. היא השפילה אותי בלי סוף. היא גירשה את סוגיה מביתנו באוסטרליה, ב-1980. היא ניסתה לדרוס את לידה של הגב' צ'פלוני. היא ניסתה להשתמש בוודו כדי להמית את סוגיה מרחוק, כדי שניגש את כספה. והיא דיברה בלי סוף על אהבה... אין גבול לצביעות האנושיות.

אין ספק שגילי לא היתה צריכה לשמור על שפיות-ידעתה — זהו נכס שמעולם לא היה לה.

(המשך עמוד 9)

כאשר עמדה להפליג ספינת-המגורשים, היו כמה מראשי השמאל הישראלי עוסקים במתן הוראות לפלסטינים. מפ'ס פירסמה גילי-ידעת, שבו הורחה לפלסטינים לחדול מייד מן הרעיון הזה. יוסי שריד, לעומת זאת, הורה ליאסר ער פאת לעלות בעצמו לאוניה ולבוא ארצה.

(תמהני איך חיב שריד היה מונע מאריאל שרון להרוג אותו בו במקום, או לשנים אותו בכלוב-זכוכית ולערוך לו "מישפט").

הגורו של מתנההשלוש "המתוח" כתב שאש'ף — התנועה הלאומית של העם הפלסטיני, שעליו גאווה — הוא התנועה המכוערת ביותר במאה ה-20. (בהשוואה למארמאז לוויאסקונגו; לפל'ן האלג'ירי לדי-ראסי?) גורו אחר עמד בהתחבה על כיעורו הגופני של יאסר ערפאת, שלא מצא חן בעיניו.

בשעתו פרצה היסטריה בהפגנה של שלום נוכשו מפני שמישהו צייר במרדיו שלט, שבו שולבו יחד ריגלי ישראל ופלסטין. ראשי התנועה הצלכו מאה פעמים, התנצלו בקוליקולות וכמעט קברו את עצמם באדמה מרוב בושה. רגל פלסטיני נורא!

אבל מי שמתייחס אל הדגל הלאומי הפלסטיני כאל שיא-התנועה, צלם בהיבל, רגל אש'ף — מקבל את מור שגיו שלמפוד-הביבוש.

אם יש גזענות שמאלית, לצד הגזענות הימנית?

יש אנטי-שלום פיקחיים, המנהלים בכונה תחילה תעמולה גזענית מובהקת. כך הם מקוויים להגיע אל לב ההמונים.

הם אומרים: אנחנו לא רוצים בערכים במדינה שלנו! אנחנו רוצים במדינה יהודית ודמוקרטית, ועל כן אנחנו צריכים להיפטר מיהודה ושומרון וחבל-עזה!

אנשים אלה יכלו להקים תנועה בשם "גזענים למען השלום".

אין דרך מסוכנת יותר. מי שדוגל בסיגנון זה, מרעיל את בארות הדיסקוס בין יהודים וערבים בישראל עצמה. הוא יכול להוביל בנקל למסקנה כי התשובה הנכונה היא גירוש הערבים מכל הארץ, טראנספר.

אין רע בקביעה שאנחנו רוצים במדינה שיש בה רוב יהודי, שתבטא את ישותנו הלאומית, כשם שהמדינה הפלסטינית תבטא את הישות הלאומית של העם השני. זהו עצם טיבו של רעיון החלוקה, "שתי מדינות לשני עמים". אך מכאן ועד לסיגנון הגזעני של חלק ממחנה-השלום המרחק רב.

מי שאין בליבו חזון של שלום, מי שרוצה להגיע לשלום תוך הנפת דגל הגזענות והלאומנות, משוט לא יצלח. הוא לא ישכנע איש.

אין צורך לאהוב את הצד השני כדי לעשות איתו שלום. אבל צריכים לנסות להבין את הצד השני, את רגשיו, את מישאלות-ליבו. לעיתים אני חש שחלק ממחנה-השלום הישראלי כלל אינו מתעניין בצד השני.

יש אנטי-שלום שאינם מסתכלים בצד השני, אלא בראי. הם רואים את עצמם, מתפעלים מעצמם, אומרים לעצמם בהערצה: הוי, כמה שאתה יפה! כמה שאתה הגון! כמה שאתה שתר-שלום!

מי שמחפש את ההנאה הזאת, אינו חיב להיאבק, להקריב, לעלות על בריקאות גם מול הוועות הנוראות ביותר.

די לו בהפגנה אחת או שתיים, כדי לספק את מצפונו. להגיד לעצמו: עשיתי את שלי. מחיתי. התפקדתי. עכשיו אני יכול לחזור לראי.

אולי יש בכך הסבר לעובדה המזעזעת, שבכל ארבעת חודשי ההתקומדות, שבהם קרה מה שקרה, התקימו בארץ בסך-הכל שתיים-שלוש הפגנות רציניות, ובהן הסתיים, לפי שעה, תפקידו של מחנה-השלום הגדול וה' מסואר.

למרות שלייהדים מותר להפגין, ואין בכך כל סיכון.

אך צריכים הפלסטינים להתייחס לטענה שעליהם לוותר על שיריהם כדי לעזור למחנה שלום זה?

אני מאמין כי יקום בישראל מחנה-שלום חדש, מסוג אחר לגמרי. כבר ראינו את סימ' ניו ברורים בתורשים האחרונים.

מחנה שיהיה פחות אגרצנטרי, פחות שחצני. שיסתכל במציאות, תחת להסתכל בראי. שיהיה רחוק מן התופעה המגעילה של-יוריים ובוכיים וגם מכים ובוכיים.

אם יהיה לו חזון של שלום בלב, הוא יעורר הד גם בלב ההמונים בישראל. והוא יהיה גם מסוגל לזכור אל הצד השני, האוייב.

העולם הזה 2641

משה בנער. האם אני יד שאני זקוק להנחייה?

שלוותה מהממשלה שם. הוא, לעומת זאת, שבר עורכרדין יקרים ביותר. הם בעצם הנת קבוצה נגר אדם אחד."

גילי פותה לבית-המישפט בחקש חזקה על הילדה, לפני שגנבה כמה עמודים מספר בירוני של טלילה, שאותם היציגה אחר-כך כ-גיניות של הכת."

טלי היא שקראה למיטרה בכל פעם שגילי הופיעה, ולא שום כת. גילי באה בערך 200 פעם לבית, בכל שעות היום והלילה, וחייו הפכו לסייח. היא אף רפה אחרוני לכל מקום במכונית הכספים והקופא על-ידי צו בית-מישפט, ואחרי כל סיבוב מישפטי היקצה השופט חלק שווה לכל צד, לשלם את הוצאותיו.

עורכיהדין של גילי היו לא פחות טובים משלי, ולהוציא אחי, שמימנתי מהלוואה מהאונר-ברסיטה, עורכיהדין שלה היו טובים משלי.

הקבוצה של קתרינה דודס, קארל וילימס ולינה ליאנסו תמכה בגילי מלכתחילה. נוסף על כך, ג'ף קמפלר ואשתו מימנו אותה ונתנו לה מכונית במתנה. רי מרפי ומרגרט ריסטרום תמכו בה בריוור ובכסף, וכל הכת של סאי באבא עמדה מאחוריה. לפחות חמישה אנשים שונים מהכת הזאת, שאותה עזבתי, ניסו לפעול למענב.

● **זו המדיניות של הקבוצה, שמשעה מסתובב איתה, להשליך על אחרים את מה שהם ערשים. לפני כמה ימים, אחרי שנכנסו לביתו של הפד שלי (שהיה חבר בקבוצה שלהם וערק) והיכו אותה מכות-רצח, הלכו מייד למיטרה והתי' לזנו שאף היכה אותם. כשהמיטרה**